

[Lysholt Hansen.]

sen i denne henseende, det vil jeg gerne have lov til at sige. Det beklager jeg dybt, fordi vi ville have undgået en række af disse ting, som givetvis har givet anledning til ubehageligheder for en række personer, fordi det er kommet ud på den måde, det er sket.

Når hr. Svend Andersen (Rosk. a.) derefter siger, at kultur og kunst trives bedst på frivillig basis, så spørger man uvægerlig sig selv, hvor hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ved det fra. Jeg hørte godt den med boksekampene og de 200–300 kr., det kostede, og det er måske også en form for kultur med professionel boksnings. Men jeg må have lov til at sige, at vi i hvert fald har kunnet konstatere en tredobling i antallet af dem, der kommer i f. eks. teatrene. Det er en tredobling, der er sket på nogle ganske få år, efter at vi har fået Arte-billetordningen, hvor teatrene i København, i endnu højere grad i provinsen, fyldes hver eneste aften; det er faktisk i tusindvis af mennesker, der nu har fået del i noget, som førhen var forbeholdt en bestemt gruppe.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) siger, at man er imod denne formynderindstilling og at dette teater skal støttes, som kun tjener kystbanesocialister, og jeg ved egentlig ikke hvad for nogle smarte ord, hvad for nogle fremskridtsord der blev anvendt, som man tror falder i smag på rette sted, for det er jo det, der er formålet med det. Men jeg ved én ting, nemlig at Det kgl. Teater spiller den rolle for den almindelige danske befolkning, at den føler, at her er noget, den får del i gennem film, som jeg sagde, gennem radio, gennem tv, gennem optræden i forsamlingshuse, i højskoleforeninger, i foredragsforeninger osv., hvor i landet de viser sig. Jeg vil altså gerne sige, at jeg mener, det er en utidig og urimelig kritik, men jeg indrømmer da åbent, at man har lov at have den opfattelse, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) giver udtryk for – jeg deler den bare ikke.

Jeg er enig i den opfattelse, ministeren sluttede med at føre frem, at det er godt, vi har fået debatten, og at det nu ligger helt klart, at et flertal her i folketinget under alle omstændigheder vil værne om den skat, Det kgl. Teater er. Der kan være nogle divergenser, forstår jeg, med hensyn til den langsigtede løsning. Jeg forstår, at der er et helt klart flertal for det halvandet år, der står foran os; og en hurtigst

mulig løsning, efter at redegørelsen fra gruppen er afgivet, også af de langsigtede problemer, tilslutter vi os.

(Kort bemærkning).

Bay (UP):

Jeg takker for oplysningen fra hr. Lysholt Hansen og vil meget gerne se dokumentet, men må samtidig spørge uden absolut at behøve at få svar nu: hvorfor har hr. Lysholt Hansen ikke dementeret, når så grove påstande er fremsat 3–4 gange i dagspressen?

Nathalie Lind (V):

Det har flere gange været sagt heroppe og næsten som en slags ros til fru Kirsten Jacobsen, at debatten i dag har gjort nytte. Indholdet af debatten har været godt, men anledningen har egentlig været overflødig. Når fru Kirsten Jacobsen siger, at der nu er blevet skabt klarhed, som om det var fremskridtspartiets fortjeneste, så er det jo aldeles overflødigt. Hver eneste gang fremskridtspartiet er kommet med sine forslag om nedsættelse, sidst ved finansloven i marts, så har vi jo alle sammen stemt imod. Der er ikke og kan ikke være sagt noget nyt om den principielle holdning til Det kgl. Teater i dag. Det er noget, man har vidst.

Omvendt vil jeg gerne sige – men det er ikke fremskridtspartiets fortjeneste – at det er lykkeligt at konstatere, at den hetz mod teatret, fremskridtspartiet har været med i, og som visse blade har deltaget i, lykkeligvis ikke har påvirket folketingets partier. Jeg synes, at teatrets ledelse, teatrets medarbejdere, skuespillerne og øvrige, der arbejder på teatret, trods den sørgelige anledning til, at der overhovedet kan opstå en sådan situation og drives en sådan hetz, må føle dagen i dag som en tilfredsstillelse, at tingene nu bliver sat på plads.

Så vil jeg gerne have lov at sige et par ting til fru Kirsten Jacobsen, for jeg fik et svar, men et mærkeligt svar, på det, jeg foreholdt hende om uoverensstemmelsen mellem, hvad fremskridtspartiets ordfører siger her i salen, og hvad fru Kirsten Jacobsen selv mener om sagen.

Jeg måtte forstå den sidste udtalelse sådan, at fremskridtspartiet møder med en ordfører, som ene af 23 – er man vel nu – har den opfattelse, at vi skal bevare Det kgl. Teater som nationalscene, men som i en, hvad jeg vil kalde